

A KESERŐ ÉS FÉLTÉKENY IRIGYSÉG

Fábián Attila élőben elhangzott tanításának nyers szövege
Budapest, 2022. 06. 19.

Megkérdezem, hogy ki az, aki még soha-soha nem irigykedett senkire? Ki az, aki még soha az életben az érzést, a gondolatot, a kísértést soha nem tapasztalta? Van-e valaki közöttünk? Egy kéz sincs a magasban.

A Biblia nagyon sokat beszél mind az Ó-, mind az Újszövetségben erről a jellemhibának vagy testiségnek, vagy kisgyermekkorai jellemző vonásnak nevezhető tulajdonságról, Nevezük annak, aminek a Biblia mondja, jó? A Biblia nagyon sok helyen, főleg az Újszövetségben jelenti ki az irigységgel kapcsolatban, hogy arról Istennek mi a véleménye. Az irigység a Galata levél 5. fejezetében, a test cselekedetei felsorolásának körülbelül a közepén van. Ugyanakkor szerepel a szeretet himnuszban is úgy, hogy a szeretet nem irigykedik. Az irigység jelen volt már az első testvérpárnál is, Káinnál és Ábelnél, ismerjük a történetet. Próbáltam keresni magát az irigység szót, hogy hol jelenik meg először a Bibliában, nem itt jelenik meg, de egyértelmű, hogy az irigység első előfordulási helye Káin és Ábel történetében van. Mit hozott elő az irigység Káin és Ábel viszonyában? A békességet, a testvéri szeretetet, a megbecsülést, az elismerést? Gyere keblemre, testvérem? Ezt hozta elő? Tudjuk, hogy nem. Ha figyelmesen olvastad a Bibliádat idáig, minden egyes helyen, amikor az irigység felüti a fejét, amikor az irigység, mint emberi, testi jellemvonás megnyilvánul, amikor ennek teret engedtek, abból a személyből az mindig valami olyan dolgot hozott elő, amit mi nem akarunk, hogy előjőjön belőlünk. Minden egyes esetben a leggonoszabb, a legrosszabb, a legmélyebb, a legsötétebb, a legpokolibb cselekedetek követték az irigység felszínre jövetelét. Minden alkalommal! Nincs olyan példa a Bibliában, ahol az irigység azt hozta volna elő, hogy az egység előre mozdul. Nincs olyan hely a Bibliában, ahol az irigység azt hozta volna elő, hogy a haragban lévő emberek összebarátkoztak. Nincs olyan hely a Bibliában, ahol az irigység azt hozta volna elő, hogy a békesség egy magasabb szintre lép, és Isten dicsősége nagyobb módon nyilvánul meg. Ennek pont az ellenkezőjét látjuk. Egy nagyon ördögi, egy nagyon sátáni, egy nagyon gonosz megnyilvánulási folyamaton mentek át sokan, amikor teret engedtek, és ajtót nyitottak az irigységnek.

Kerestem, és az 1Mózes 26-ban találtam a szót először, ahol a Biblia az irigységről tanít. Ez az a történet, amikor Izsák a filiszteusok földjén magot vetett. Tudjuk a történetből, hogy abban az időben ott Abimélek volt a király, és nagy szárazság sújtotta azt a környéket. Izsák áldott volt, mert Ábrahám áldása volt rajta. Az apja áldása követte őt és a leszármazottait is.

Isten azt mondta neki, hogy ebben a száraz időben vessél magot. Abba a száraz földbe, ahova épeszű, józan gondolkodású ember bolond lenne magot vetni. Mert nincs itt az ideje annak, hogy magot vessünk, mert ahhoz kell egy kis csapadék, elő kell készíteni a földet, a porba, a sivatagba, a sziklák közé nem vet az ember magot. De Isten szavára Izsák mégis megtette. Itt kapcsolódunk be a történetbe, az 1Mózes 26-ra lapozzatok, kérlek benneteket! A 12-es versről fogom olvasni egészen a 16-os versig:

1Mózes 26,12–16.

12. És vete Izsák azon a földön, és lett néki abban az esztendőben száz annyira, mert megáldá őt az Úr.

13. És gyarapodék az a férfiú, és mind elébb megy vala a gyarapodásban, mígnem igen nagyjá lett.

14. És volt néki apró és öreg barma és sok cselédje, s irigykedének ezért reá a filiszteusok.

15. És mindazokat a kutakat, melyeket az ő atyjának szolgálai Ábrahámnak az ő atyjának idejében ástak, behányták a filiszteusok, és betöltötték azokat földdel.

16. És monda Abimélek Izsáknak: Menj el közülünk, mert sokkal hatalmasabbá lettél nálunknál.

Nagyon jó, hogy ha hazamész, vagy a héten forogtad magadban azt, amiről ma szó van. Ezt a történetet előveszed, és ha az előtte lévő igesorokat és az utána levő fejleményeket is elolvasod, teljesebb képet kapsz. Amit ma ki akarok ebből a történetből emelni az, hogy Izsák nemcsak, hogy százszorosat aratott egy magvetés után, hanem hogy mindinkább, még azon felül is, a 13. vers írja: „és gyarapodék az a férfiú, és mind elébb megy vala a gyarapodásban”. Még előrébb ment a gyarapodásban, még jobban gyarapodott, még inkább áldott volt, megnyilvánult rajta az áldás Istentől, „mígnem igen nagygyá lett.” És volt neki sok állata, és sok cseléd és szolgáló a filiszteusok földjén, és a filiszteusoknak mi volt erre a reakciója? Izsák, olyan jól megy neked itt a sorod, taníts meg minket erre, hogy hogyan kell ezt csinálni! Segíts nekünk ebben! Látjuk, hogy te áldott vagy. Látjuk azt, hogy te sikeres vagy. Látjuk azt, hogy Isten téged megáldott. Taníts meg minket erre, hogyan sikerült ez neked! Nekünk minden mag kiszáradt.

Ezt tették? Nem ezt tették. Mit tettek? Irigykedtek. Tudod, amikor valaki irigy, amikor irigyli másnak az áldását, irigyli másnak az előmenetelét, irigyli a jó dolgait, a szépségét, a nagyságát, a gazdagságát, a vagyonát, az autóját, a házát, a feleségét, a pénzét, a szolgálatát, a gyülekezetét, a ruháját, bármit, ha irigységgel van hozzá, akkor a gondolkozásmódja beszűkül. Abban a pillanatban, amikor az irigységnek teret engedsz magadban, és bizony mondom neked, ez egy gondolkozásmódból fakadó dolog benned, akkor az elméd beszűkül. Beszűkül, egy nagyon szűk keresztmetszeten keresztül látod csak azt, ami előtted van. Nem látod a teljes képet, csak azt, hogy neki mennyi mindene van, neked pedig mennyi mindened nincs. Azt látod, hogy neki milyen jól megy, neked miért nem megy olyan jól? Ő milyen boldog, te miért nem vagy boldog? Ő neki milyen jó házassága van, az enyém miért nem olyan? Neki a férje már jár a gyülekezetbe, az enyém még miért nem? Neki a gyermeke milyen jól viselkedik és milyen tisztességes gyerek lett belőle, az enyém meg miért nem? És lehetne ezt a sort nagyon-nagyon hosszan folytatni, oldalakat írhattam volna össze példák gyanánt, de nem kell ezt megtennem, mert mindannyian tudtok a saját életekéből hozni példát

Az előbb kérdeztem, hogy ki az, aki még soha nem volt még irigy semmire. És tudod hol indult ez? Hol kezdődött? Már az óvodás korodban, amikor a piros labdára irigy voltál, hogy a másik kapta meg és nem te. Már ott! Ez a hústestünk természete. Ugyanúgy, ahogy a büszkeségnek ellene állunk és küzdünk ellene, ugyanúgy az irigységgel is foglalkoznunk kell, mert felüti a fejét időről időre, és a legnagyobb veszély ebben az, hogy ha nem vesszük észre, vagy nem nézünk szembe vele, hogy irigykedünk, más szemmel nézünk a másikra. A úgy tudnak nézni a másik ruhájára: szép. A fiúk, férfiak meg a másik autójára: hát, jó. Más a tekinteted. Más az attitűdöd. Más a kisugárzásod. Már bejön, vagy bejöhet egy képmutatás az életedbe, ha meg őszinte vagy, őszintén vagy irigy, akkor meg gyűlölet jön az életedbe. És ezért nagyon-nagyon veszélyes dolog ez, és látjuk itt az Igében, hogy Ábrahám áldása a fián, Izsákon megnyilvánult, mert Isten vele volt, és ez nem azt váltotta ki a filiszteusokból, hogy a látásukat megemelték volna, felemelték volna arra, hogy ez nekünk is lehetséges. Ha neki sikerült a mi földünkön, én itthon vagyok, nekem miért ne sikerülne? Te meg itt vagy, mint jövevény, jöttél ide közénk, mint egy idegen, és olyan nagygyá lettél, hogy nagyobbá nőttél, mint mi saját magunk! Takarodj innen, menj innen! Menj el innen, látni se bírlak!

Az irigység ezt hozza ki az emberből: Látni se bírlak! Nem tudom elviselni azt, ha a jelenlétemben vagy. Nem tudom elviselni azt, hogy rád nézzenek, azt sem bírom el, hogy egy szobában vagyunk. Mert ha rád nézek, akkor már mocorog bennem valami. Amikor rád nézek, a gyomrom összeszorul, és egyszerűen egy olyan érzélem van bennem, ami nem a mennyország békessége, hanem amivel tele van a pokol.

És az irigységnek vannak fokozatai. Kicsit irigykedni a másiknak a frizurájára, az egy másik dolog, mint irigykedni a cégére vagy a sok pénzére, és vannak fokozatok abban is, hogy

meddig engedi az ember felszínre mindezt magában. Nagyon jól mondja az Ige, és nagyon jól mondja a Prédikátor, ugye a Prédikátor könyvét Salamon írta, Dávidnak a fia, életének a vége felé. Tehát, akkor, amikor már túl volt a fiatalos, bohókás, szerelmes évein, túl volt már a Példabeszédeknek a megírásán, amikor a bölcsességeket mondja. A végén írta a Prédikátor könyvét, ahol a 4-es fejezetben az írja le, a 4-es versben, felolvasom a mi fordításunkat is majd, de igazából az eredeti héber, és az angol fordítások adják jól vissza ezt, ahol az mondja, hogy **„minden sikeres embert irigység követ.”** Nincs olyan, hogy valaki sikerre jut valamiben, valamit jól csinál, vagy valami jó dologban részesül, valami jó dolgot kap, hogy ne lenne valaki, vagy valakik, akik irigykednek rá. Valahol egy picit – a pénteki bibliatanulmányozásunkkor erről beszélgettünk –, ez egy mérőszinór is, mert az irigységnek két oldala van. Az egyik, amikor te irigykedsz valakire, és irigyled azt, ami neki van. A másik oldalról meg rád irigykednek, hogy neked mennyi mindened van.

Az Ige azt mondja, hogy Ábrahám áldása a miénk Jézus Krisztusban ugyanaz az áldás, ami Izsáknak volt, az a tiéd is.

Kicsit nagyobb reakciót szeretnék. Amiért nincs nagy reakció elsőre benned az, hogy a megnyilvánulásait te nem ugyanúgy látod, mint ahogy Izsák megtapasztalta az életében, pedig van erre lehetőség. Ez nem Istene múlik, csak rajtad, hogy a gondolkozásmódod, a hited, a szemléleted, az életfelfogásod, a dolgokhoz való hozzáállásod milyen. Igazán áldottá, sikeressé válhat az életed Jézus Krisztusban. Ez nem egy ígéret, hanem bevégzett dolog, mert Ábrahám áldása a pogányokon van, hogy az Isten ígéretét elnyerjük hit által – mondja ezt a Galata levél 3. fejezete. Így van? Ez már a miénk. A megnyilvánulás az, hogy ténylegesen kézzelfoghatóvá váljon a százszoros termés. Az, hogy növünk, növekszünk, és még növekszünk, és még nagyobbá növekszünk, mint ahogy Izsák. Ez egy folyamat. Ezen dolgozni kell, és ebbe munkát kell beletenni, és aktívan keresni kell, aktívan meg kell cselekedni azokat a szellemi törvényszerűségeket, amelyek mindezt felszabadítják és valóságba hozzák. Amikor ide eljutsz, vagy az úton vagy, és már kezdesz növekedni. Sokatok már az úton van, és már növekedett valahova, és már vagytok valahol. Van-e irigyed? Volt-e irigyed? Lesz-e irigyed?

Hogyne! Ha nincs irigyed, akkor nem vagy elég áldott a kézzel fogható világban. Akkor még van hova fejlődnöd. Nem? Kérdés, hogyan bánsz ezzel. Hogyan kezeled azt, hogy vannak irigyeid? Próbálsz nekik megfelelni, próbálsz nekik kedveskedni. Próbálsz az áldásodat kicsit hátrébb tolni, hogy ne legyél olyan áldott, hogy ne irigykedjenek rád a szomszédok meg a testvérek, meg a rokonok, meg a gyülekezeti tagok? Mi az, amit teszel? Izsák mit tett? Abimelek azt mondta neki, a pogány király, hogy menj innen el, naggyá nőttél, és már nem látunk szívesen itt. Mit tett Izsák? Elment. Nem mondta azt, hogy akkor én fogom betömni a kútjaimat, hogy ne irigykedjetek rám!

Az áldását, amit Istentől kap az ember, nem dobja el. Lesznek irigyeid. Ebből az irigységből kifolyólag pedig lesznek olyanok, akik ártani akarnak neked. Akik hazugságokat terjesztenek, akik pletykálnak, akik keresztbe tesznek vagy keresztbe akarnak tenni, és ezt neked meg kell tanulnod kezelni úgy, hogy felkészülsz rá. Nem kell, hogy váratlanul érjen, mint ahogy az sem kell, hogy váratlanul érjen, hogy Jézus nevére üldöznek téged, és szektás bolondnak néznek, hogy gyülekezetbe jársz, meg hiszel a kézzel fogható világban, meg nyelveken imádkozol, meg hallelujázol, meg hangosan énekelsz. Nem vagy normális! Erre az ember, ha felkészül, akkor azt mondja, hogy jó, ez a te véleményed. Én életem úgy az életemet, ahogy én akarom. Te meg éld úgy, ahogy te akarod. És így nem kell, hogy az érzelmeidben kár keletkezzen, mert valaki Jézus nevéért üldöz. De ha te Krisztusban az áldásaidat megéled, valóban látszik rajtad az előrehaladás, amire Pál apostol is felszólította Timótheust, hogy a te előrehaladásod nyilvánvaló legyen minden ember előtt. Amikor ezt látják az emberek, lesznek a világban, és sajnos lesznek a gyülekezetben is olyanok, akik nincsenek azon az érettségi szinten, amikor is azt mondanák, hogy de jó, testvérem, úgy örülök az áldásodnak! Úgy örülök annak, hogy új autód van! Úgy örülök annak, hogy jó inget tudtál fölvenni és vásárolni magadnak! Már me-

gint új cipőd van, testvér, úgy örülök az áldásodnak! Ó, végre férjhez mentél, végre megnősültél? Gyermeked is születik? Én úgy örülök ennek, barátom, testvérem! Hadd öleljelek meg! Mindig ez van, mindig ezt kapjuk. Sokszor a frusztrált emberek, akik el vannak foglalva rossz értelemben saját magukkal, és önzőek, azok irigyek a másokra, és nem érznek boldogságot azért, mert a másik áldott, hanem csalódottságot érznek, hogy miért nem ők kapták azt meg előbb? Általában úgy működik ez, ha van valaki valamilyen szinten, akkor mindig a fölötte lévő szintre irigy. Egy egyszerű példát hadd hozzak, ha egy vezérigazgatónak van egy vadonatúj Mercedese, akkor nem fog irigykedni az alkalmazottra, aki a Ladát lecseréli Suzukira. Így van? De amikor a vezérigazgató lecseréli a Mercedesét a legújabb Audira vagy BMW-re, akkor az alkalmazottnak csorog a nyála. Persze, én termeltem meg neki! Ahelyett, hogy legalább a tizedrészét szétosztotta volna közöttünk! – és irigy rá. Miközben oda eljutni, hogy valaki vezérigazgató legyen, nem feltétlenül törvénytelenül és tisztességtelenül lehet.

A nem irigy ember, aki helyesen fogja meg a dolgokat, aki helyesen, gyakorlatilag mondhatni így is, hogy szeretetben jár, az örül másnak az áldásának. Itt a filiszteusok nem örültek Izsák áldásának. Ők nem is voltak Istennel se szövetségben, se semmilyen kapcsolatban, pogányok voltak, ettől függetlenül lehetett volna annyi józan belátásuk, hogy segítséget kérjenek.

Miért mondom ezt? Azért, mert eltelt egy kis idő itt a történetben, ha továbbhaladunk. Eltelt egy kis idő, tovább kellett mennie Izsáknak, az egész pereputtnak és a sok százezer állatnak, meg a cselédeknek, meg mindenkinek. Elmentek Gérár völgyébe, azt hiszem. Mivel szembesültek? Ugyanúgy a filiszteusok földjén volt ez, ugyanezzel. Ott is betemették a kutat, onnan is menniük kellett. Még tovább mentek. Eljutottak egy olyan helyre, ahol már szabadságban voltak az irigységtől, és ahogy az Ige fogalmaz nagyon szépen:

Mózes 26,22.

22. És tovább vonula onnan, és ása más kutat, amely miatt nem versengének; azért nevezé nevét Rehobótnak, és monda: Immár tágas helyet szerzett az Úr minékünk, és szaporodhatunk a földön.

Most már nyugalom van. Most már szaporodhatunk. A nagyon áldott, nagyon bőséges, nagyon magasra fejlődött, sok cseléddel és sok állattal rendelkező Izsák még mindig azt mondja, hogy na, itt most még jobban szaporodhatunk, még jobban növekedhetünk. Látod-e Isten áldását? Látod-e Izsák gondolkozásmódját? Látod Isten szándékát és akaratát, és látod-e ezt a te életedben?

Nem kell megelégedned azzal a hellyel, ahol most vagy. És ez nem a nagyravágyásról szól, hanem arról, hogy Isten természete az, hogy Ő a növekedést adó Isten, és mindig, mindig többet akar, hogy elérjél, mert mindig van nála feljebb és előrébb. Mindig. Akkor áll le az olaj folyása irányodba Istentől, amikor a fogadókészség, az ajtók becsukódnak. Amíg van edényed, ahova az olajat töltsd Isten, addig Ő tölteni fogja, amíg a te elmédben, gondolkodásmódban van hely arra, hogy igen, én tudok előrébb jutni, tudok feljebb jutni. Igen, képes vagyok rá az Úr Jézus Krisztusban, mert az Ő áldottja vagyok, addig Ő nem fogja azt mondani, hogy jól van, fiam, most már elégedjél meg ezzel. Most már ne akarjál olyan sokat! Miért? Mert ez az ő természete. Ezt látjuk mind az Ó-, mind az Újszövetségben végig, amikor Jézus megtörte a kenyeret, meg a halat, és szétosztotta a nagy embertömegnek. Még fölösleg is keletkezett. Öt kenyér, két hal? Tizenötezernyi ember ott van asszonyokkal, gyerekekkel együtt. Összeszedtek utána még tizenkét kosárral. Ez Isten természete, a túláradás, a bőség, és tudod, amikor a gondolkozásmódban van egy fal, saját magadat korlátozod azzal, hogy nekem ennyi jövedelem van havonta, nekem ennyi a nyugdíjam, nekem nincsen, ahonnan örökölnék, nem örököltem. Milyen gazdasági helyzet van, meg infláció van, meg covid van, meg háború van, meg mi nincs, meg mi nincs, meg mi még nincs, akkor már a hitedet lekorlátoztad. És a te forrásod ilyenkor nem Isten. Azért volt igazán áldott Ábrahám és Izsák is, anyagi javakban voltak ők áldottak, mert nem korlátozták Istent.

De menjünk tovább, hogy ne kanyarodjak el a témától. A 22-es versben olvastuk gyönyörű képi megfogalmazásban. Tágas helyre hozott engem, „tágas helyet szerzett az Úr minékünk, és szaporodhatunk a földön.”

Elkelt némi idő, és jött Abimélek az ő hadsereg parancsnokával, és azt mondta, hogy nem az ő földjükre megy át, tehát átment Izsák földjére, hogy te, figyelj, kössünk azért szövetséget, most aztán már nem kell nekünk egymással rosszban lenni! Tehát ez a nem hívó, pogány király, aki – emlékszünk ugye, pár héttel ezelőtt Ábrahámmal kapcsolatban – nem lépte túl a saját lelkiismeretét. Emlékeztek, ugye? Amikor elvitte az ágyába Ábrahám feleségét, aztán álomban megintetett, hogy ezt azért nem kellene, mert különben pusztulsz te is, meg az egész mindened, és akkor visszaadta a feleségét Ábrahámnak, akiről nem tudta, hogy a felesége, mert Ábrahám hazudott. Ez a király jön ide Izsákhöz, Ábrahám fiához, és mondja neki, hogy kössünk szövetséget. Nem kell nekünk háborúznunk egymással. Nem kell nekünk ellenségeskednünk, legyünk békességben!

Így is lehet, nem? És ha erre képes egy istentelen, nem hívó, a szövetségen kívül lévő ember, akkor te Krisztusban ne lennél erre képes? Isten Szelleme által, mint felkent, mint Isten bölcsességével, Istennek a tudásával és Krisztus értelmével rendelkező ember, ne lennél erre képes, hogy nem irigykedsz tovább?

Képes vagy rá. Ez egy nagyon-nagyon jó példa itt, az én számomra legalábbis. Egy jó példa és egy kevésbé jó példa van pár oldallal arrébb a 37-es fejezetben, amikor is már a következő leszármazotról van szó, és írja az 1Mózes 37-ben Józsefről és testvéreiről. Mindenki ismeri a történetet, mindenki tudja azt, hogy tizenegy testvér volt, aztán megszületett a tizenkettedik is, József. Az apa cifra ruhát varratott neki, és ő volt a kedvenc, ő volt a kivételezett, ő volt az, akit az apuci a kedvencnek tartott, és nemcsak, hogy kedvencnek tartotta magában, hanem ennek teret is adott. A testvérek ezt meglátták, meghallották, és nézzük meg a reakciót! Az 1Mózes 37-ben a 3-as verset olvasom:

1Mózes 37,3-4.

3. Izrael pedig minden fiánál inkább szereti vala Józsefet, mivelhogy vén korában nemzette őt; és cifra ruhát csináltatott néki.

4. Mikor pedig látták az ő bátyjai, hogy atyjuk minden testvére közt őt szereti legjobban, meggyűlölik vala, és jó szót sem bírnak hozzá szólani.

Annyira szemléletes ez, nem? Meggyűlölik, és nem véletlenül volt az Igében, egy „jó szót” nem tudnak hozzá szólani. Testvérem, ismerd fel! Ha nem tudsz valakihez egy jó szót szólani. Ha minden véleményed kritikus róla, ha minden észrevételedben azt látod meg, hogy neki micsoda hatalmas szálla van a szemében. Ha minden egyes megnyilvánulásodban, mint egy farizeus keresed a szűnyogot, hogy az kiszúrd, a tevét meg elnyeled, akkor egy gyűlölködő, iriggy farizeussá váltál! Miért van ez benned? Legelőször is ezt fel kell ismerni. Ha valakire ránézel, vagy valaki odaül melléd, és beszélgetned kell vele. Milyen érzelmek jönnek felszínre belőled? Mi az, ami megnyilvánul benned igazán őszintén? És miért van az? Nem feltétlenül irigységből, lehet, hogy egyszerűen csak a tiszteletlenség, a másik ember hiányosságai, kisebb-nagyobb butaságai, amit látsz ilyenkor benne, és egyszerűen már frusztrál, idegesít, hogy lehet valaki ilyen szerencsétlenül nyomorult? Miért nem látja ezt a dolgot, hogy ezt így kéne csinálni, vagy úgy kéne csinálni, miért így csinálja? Amikor az emberben ez felszínre jön, ha őszinte vagy magaddal, akkor azt el kell kapnod. Mert ez a hozzáállás, ez az attitűd belőled nem jó dolgokat fog előhozni. Nem azt fogja előhozni, hogy amikor neki valami jó dolog történik az életében, akkor elkezded őt megáldani még jobban. Nem fogsz érte imádkozni. Csak úgy, hogy áldjon már meg az Úr téged!

Imádkoztál már így valakiért, vagy mondtad ezt valakire? Áldjon meg az Úr! Na, kicsit őszintébben! „De jó lenne, ha már megáldana az Úr, nem lennél ostoba. Nyílna már a szemed, és látnád azt, amit én látok, amit én tudok, mert én sokkal jobban tudom.” Ezt nem mondod ki, de ott van benned, hogy ezt jobban csinálnám. Amikor az, aki rosszabbul csinálja tényle-

gesen, és mégis áldottabb a megnyilvánulásaiban, ott van benne az irigység. De hát én sokkal szellemibb vagyok, az meg olyan testi! Mégis neki jön össze az előléptetés a cégnél? Mégis őt dicsérik meg nyilvánosan? Mégis ő kap fizetésemelést, mégis ő az, akit a gyülekezetben előrehívnak és megveregetik a vállát? És lehetne sorolni. Miért ő, miért nem én? Miért nem én? Ha neked lenne valami, és ő kevesebb lenne, akkor ez az érzés nem lenne benned.

Az irigységnek két oldalán vagyunk. Itt, ha visszatérünk a történetre, József testvérei gyűlölték a saját édes testvérüket. Ő volt a legkisebb akkor, talán akkor még Benjámín nem született meg, a legkisebb. Gyűlölték őt. Gyűlölték, és egy jó szót nem tudtak hozzá szólni. Mit jelent ez egy családban, ha a testvérek nem szólnak valakihez? Az egy kiközösítés, egy kirekesztés, egy negatív diszkrimináció, egy negatív megkülönböztetés.

Te apunak a kedvence vagy, és senki! Igazából mi vagyunk azok, akik a munkát végezzük. Mi vagyunk azok, akik jól csináljuk a dolgot, akik a családnak, meg a vállalkozásnak, meg a gyülekezetnek az életét előre visszük, te kis aprólék, miért van annyira oda érted a pásztor? Nem is értem!

Gyűlölték ezért őt. Gyűlölték. Döbbenet nem? Ami a még döbbenetesebb, ami utána jön. Mert gyűlölni valakit borzasztó dolog. De olvassuk tovább az Igét. Itt a 4-es verset olvastam még egyszer, és utána az ötöst:

1Mózes 37,4–5.

4. Mikor pedig látták az ő bátyjai, hogy atyjuk minden testvére közt őt szereti legjobban, meggyűlölik, és jó szót sem bírnak vala hozzá szólni.

5. És álmot álmodék József és elbeszélé az ő bátyjainak, és azok annál inkább gyűlölik vala őt.

Nem elég, hogy gyűlölik, itt a következő fokozat az, hogy annál inkább gyűlölik. Látod, hogy itt van egy jelző. Nem csak gyűlölik, még jobban gyűlölik. Miért? Mert azt a figyelmet, amit ő megkapott, az apjuktól ők nem kapták meg. Mert amiről úgy gondoltak, hogy nekik jár, azt a legkisebb kapta meg érdemtelenül.

Erre itt jön valami álommal a kis pisis, aki egy senki, akinek még a tojánhéj ott van a fenekén, és annál inkább gyűlölik. Ez a testvéri szeretet? Milyen jó testvéri szeretet megnyilvánulása ez, ugye? Annál inkább gyűlölik. Először gyűlölték, aztán annál inkább gyűlölték. És még mindig nincs vége. Olvassuk tovább.

Most az álmokra nem fogunk kitérni, mert az elvinné az időnket. Tudjuk azt, hogy mit álmodott József: leborulnak majd előtte az ő testvérei, szülei, stb. Olvasom a 8-as verset, amikor elmondta az első álmát József.

1Mózes 37,8. 11.

8. És mondának néki az ő bátyjai, avagy királlyá akarsz-e lenni felettünk? Vagy uralkodni akarsz-e rajtunk? S annál is inkább gyűlölik vala őt álmaiért és beszédéért.

Már a harmadik fokozat. Először gyűlölik, aztán annál inkább gyűlölik, utána meg annál is inkább gyűlölik. Hova lehet ezt még fokozni? Hova lehet még fokozni a gyűlöletet? Miért nem a szeretet volt itt a lényeg? Miért nem a megbecsülésről olvasunk, hogy szerették, annál is inkább szerették, annál is inkább megbecsülték, még inkább körbevették és védelmezték a testvérüket.

A legmélyebb pont az a 11-es vers, ahol kicsúcsosodik az egész.

11. És ott már ezt a szót használja a Biblia. Irgykedének vala azért rá az ő bátyjai, az atyja pedig elméjében tartja valahol a dolgot.

Ezt senki mástól nem hallottam még, amikor két évvel ezelőtt beszéltem már erről itt nektek, hogy ez a fokozás az érzelmi megnyilvánulás mélységeibe való elmélyülést jelenti. Mikor ezt először megláttam, ez engem szó szerint szinte arcul ütött. Azt gondolná az ember, hogy az ember irigy, még jobban irigy, aztán még jobban irigy, még jobban, annál is inkább irigy, aztán már átfordul ez gyűlöletbe.

De itt a Biblia pont fordítva mondja. Gyűlöl, még jobban gyűlöl, annál is inkább gyűlöl, és a legrosszabb, amikor már irigykedik rá. Igazából itt az egészét összefoglalja. Ennek mi lett az eredménye? A történetet ismeritek, mindenki hallotta már. Először kútba dobták, ugye? Sőt, először meg akarták ölni, de aztán mégis, azért a mi vérünk, ne öljük meg! Kútba dobták, aztán mégse kútba, itt vannak ezek a rabszolgakereskedők, adjuk el nekik egy kis pénzért, így eladták rabszolgának. A cifra ruhát megszagatták, bekenték valami báránynak a vérével, és azt mondták apucinak, hogy apa, hát széttépte valami farkas vagy medve, nem tudjuk, micso-da, sajnáljuk! Ebben a képmutatásban, ebben a hazugságban éltek a testvérek. Kiszámoltam, összesen, azt hiszem, 17 éven keresztül. Ebben a tudatban hagyták az apjukat, meg az egész családot, hogy a legkisebb testvért széttépte egy vadállat, és ezt úgy sajnáljuk, olyan szomorúak vagyunk ez miatt!

Ezt tette, ezt hozta elő az irigység. Nincs példa a Bibliában arra, hogy az irigység valami jót hozott volna elő az emberből. Mindig valami gonosz dolgot hoz elő, ha teret engedsz neki, ha nem foglalkozol vele, ha nem kapod el időben. Ha nem fordítod át helyes dolgokra, akkor idáig talán nem süllyedsz, de nem jó dolgokat fog ez belőled kihozni. Az a helyzet, hogy nemcsak József szenvedett az irigységtől, testvérei irigységétől, hanem maguk a testvérek is, mert sem a békesség, sem a kiegyensúlyozottság, sem a tiszta lelkiismeret nem uralkodott felettük.

Évtizedeken ott élt József Potifár házába, áldott volt, jól ment a sora, Potifár az egész háza fölött úrrá tette őt, egy rabszolgát. Aztán jött az asszony, Potifár felesége és miatta börtönbe került, megint legrosszabb helyre.

Aztán megint álmot fejtett a fáraónak. A történetről röviden: és felemeltetett Józsefnek a szarva vagy Józsefnek a tekintélye, és az az álom, amit ő kapott tinédzserként, az beteljesedett az életében harmincévesen. Úgy, hogy közben nagyon sok viszontagságon ment keresztül. Ennek része volt az, hogy a testvérei irigykedtek rá. Irigyek voltak arra, hogy apjuknak ő a kedvence, és hogy áldott. Ugyanúgy voltak irigyek rá, mint ahogy a filiszteusok irigyek voltak Izsákra.

Azt gondolnánk, ha zsidók olvassák saját írásaikat, tehát csak tanulnak a történetből, hogy ez nem jó. Mire odaérünk Jézushoz az időtengelyen, látjuk, ilyesmi nem fordulhat elő. Ehhez képest pedig ugyanezt csinálták, ugyanezt! De hogy ne is azzal folytassam, inkább olvassuk először az Apostolok cselekedeteit. Az ötödik fejezetben, az Apostolok Cselekedeteiben sok Igét találunk, ahol Péter, Pál, István üdvözlik az igét, de főleg Pál, aki gyülekezetről gyülekezetre jár, szinte mindenhol menekülnie kell, mert a helyi zsidók, vagy éppen a helyi pogányok irigyek voltak rá, ezért fellázították az embereket, és kellemetlenségeket okoztak neki, sőt az életére törtek. Börtönbe vetették, elárulták, meg akarták gyilkolni, stb.

Itt egy példa az Apcsel 5-ben:

Apostolok cselekedetei 5,12–16.

12. Az apostolok kezei által pedig sok jel és csoda lett a nép között, és egy akarattal mindnyájan a Salamon tornácában valának.

13. Egyebek között senki sem mehet közójük elegendni, hanem a nép magasztalá őket.

Ez még pünkösöd után van nem sokkal, tehát Jeruzsálemben történik az esemény. Itt ezt a szót jegyezd meg egy pillanatra. A nép magasztalá őket, az apostolokat, tehát kiváltságban részesítették, tiszteletben részesítették, figyelemmel részesítették a tömegek őket.

14. A hívők pedig mindinkább csatlakoztak az Úrhoz, úgy férfiak, mint asszonyok sokasága.

Tehát jött a nagy tömeg és követte az apostolokat.

15. Úgyannyira, hogy az utcákra kihozták a betegeket, és letévék ágyakon és nyoszolyákon, hogy az arra menő Péternek csak árnyéka is érje valamelyiket közülük.

16. És a szomszéd városok sokasága is Jeruzsálembé gyűlt, hozva betegeket és tisztátalan a szellemektől gyötretetteket, kik mind meggyógyulának.

17. De felkelvén a főpap és mind, akik vele voltak, azaz a sadduceusok felekezete, belélenek irigységgel.

18. Rávetették kezüket az apostolokra, és a közönséges tömlöcbe vetik őket.

Észrevetted-e már itt ezt? Mire irigykedtek? A sok gyógyulásra? Ó, én is akarom a betegeket gyógyítani! Nem, a tiszteletre, az elismerésre, a befolyásra, arra, hogy az apostolokat az emberek tömegei követték és odafigyeltek a szavukra. A farizeusok pedig nem kaptak ilyen nagy elismerést. Mit hozott ez ki belőlük? Irigykedtek! És mi volt az irigységük következménye? „Megáldjuk őket, adunk nekik ingyen szabadtéri evangelizációs helyszínt! Még közterületfoglalási engedély sem kell, hirdessétek az evangéliumot! Rendelkezésre bocsájtsuk a helyi művelődési házat!

Nem, hanem börtönbe vetették őket. A kenet megnyilvánulása miatt voltak irigyek ezek a farizeusok! Mert a kenet, a Szent Szellem erejének megnyilvánulása volt az, ami miatt a betegek meggyógyultak. Az áldás megnyilvánulása volt az, hogy a tömegek követték őket. Ezek szerint, ha nagyon-nagyon megnyilvánul a kenet feletted, meg felettem, meg rajtunk és nagyon-nagyon áldottak vagyunk, akkor minket még börtönbe is zárhatnak? Őket börtönbe zárták emiatt. Tudtam, hogy egy halleluját sem fogok hallani most erre!

Látod itt ezt? Isten megnyilvánul, az Ő ereje megnyilvánul, és ez a világtól és a vallásos közegtől egy nagy elismerést hoz, vállveregetést, de jók vagytok, mi is ezt akarjuk! A mi közösségeinkben is azt akarjuk, ami nálatok van, az élő dicsőítést és a gyógyulást és az egységet! Nem, inkább irigykedés van. Irigykedés, féltékenykedés. „Miért oda mennek az emberek? Miért nem ide? Tegyük keresztbe nekik! Mindenféle rossz dolgot terjesszünk róluk! Forgassuk ki mindazt, amit mondanak, hogy más színben tüntessük fel őket. Hisz keresztény testvérek ők, oké, rendben, áldottai az Úrnak, de azért ha mi lennénk ilyen áldottak, azért sokkal jobb lenne!”

És valóban így gondolkozik sok keresztény. Ugye, mi nem ilyenek vagyunk? Nem kell semmilyen gyülekezetre se féltékenynek, se irigynek lennünk. Több oka van ennek, de majd amikor az irigység ellenszeréről beszélek nemsokára, akkor majd ezt is kibontjuk.

Tehát jött a sokaság, jött a gyógyulás, aztán jött az irigység és jött a börtön. Halleluja! De jó! Tudod, hogy Jézusnál is ugyanígy volt? Most az időben egy kicsit visszafelé megyünk, pár hónapot vagy egy-két évet is akár, mert végigvonult Jézus bő három éves szolgálatán ugyanez a farizeusok részéről. Olyannyira nyilvánvaló volt, hogy ők irigyek Jézusra, hogy még ezt Pilátus is tudta, és két helyen van ez leírva az evangéliumokban. Szeretném ezt nektek felolvasni, hogy lássátok ezt. Az egyik a Máté evangéliumban van, a 27. fejezetben, a 15-ös verstől, amikor Jézus ott áll Pilátus előtt:

Máté 27,15–18.

15. Ünnepenként pedig egy foglyot szokott szabadon bocsátani a helytartó sokaság kedvéért, akit akarának.

16. Volt pedig akkor egy nevezetes foglyuk, akit Barabásnak hívtak.

17. Mikor az egybegyülekezének, monda nékik Pilátus: Melyiket akarjátok, hogy elbocsássam néktek: Barabást-é, vagy Jézust, akit Krisztusnak hívnak?

18. Mert jól tudja vala, hogy irigységből adták őt kezébe.

Ez is döbbenetes, nem? Pilátus, akinek semmi köze a zsidókhoz abban az értelemben, hogy semmilyen vallási rendezvényünkön, istentiszteletünkön nem vesz részt, és egyébként is: mit érdekel engem, mit csináltok ti a saját kis belügyeitekben? Én nem akarok beleavatkozni, hogy prófétát, meg messiást vártok, meg akármit csináltok! Csináljatok azt, amit akartok, úgy, ahogy akarjátok! Hagyjatok engem ki az egészből! Ha gond van, én úgyis eltörölök mindent, a ti szátokat is bedugom. Én vagyok az úr felettetek itt ezen a helyen, mint helytartó!

Nem foglalkozott túl sokat Pilátus Jézussal. Neki Ő egy volt a sok közül, de tudta, hogy a farizeusok irigységből adták a kezére. Döbbenet, nem? Ahhoz, hogy egy nem zsidó embernek, egy kívülállónak, egy római meghatalmazottnak erről ismerete legyen, mi kell ahhoz?

Nagyon nyilvánvalónak kellett lennie, hogy a zsidók irigyek voltak Jézusra. Miért voltak irigyek? Ugyanazért, amiért később a tanítványokra is, és ugyanúgy, ahogy most, kétezer évvel később a tanítványokra is irigyek sokan, mert ha jól csináljuk a dolgunkat, a kenet megnyilvánul. És jön az áldás. Mint ahogy Izsák életében ott volt az áldás, a gyarapodás, a növekedés.

Tehát irigyek voltak. Az emberek inkább figyeltek Jézusra, mintsem az írástudók unalmas, száraz beszédére és igemagyarázatára. Inkább figyeltek Jézusra és inkább követték a tömegek Őt, a felkentet, az erővel teljes embert, aki nem úgy beszélt, ahogy a farizeusok és az írástudók, hanem úgy, mint akinek hatalma van. Ezért voltak irigyek. Mi lett az irigységük következménye? Öljük meg! Gyilkoljuk meg! Likvidáljuk teljesen, még az emlékét is, mikor feltámadt, akkor is öljük meg még egyszer! Nem lehet, hogy itt Jézusnak bármiféle tekintélye legyen, nagyobb legyen, mint a miénk! Ezt hozza az irigység. Ezek nagyon szélsőséges és súlyos példák, de ezek bibliai példák.

Ahogy tovább megyünk, az ószövetségből még egy példát hadd hozzak. Dávid és Saul, emlékeztek a történetre, Dávid fogja a parittyát, likvidálja a Góliátot. Kis idő telik el, és az asszonyok elkezdnek énekelni egy olyan dalt, ami igazából nem is volt igaz akkor még:

1Sámuel 18,7.

7. Megverte Saul az ő ezerét és Dávid is az ő tízezerét.

Igaz volt ez akkor? Nem. Úgy fogalmazódott meg bennem, mikor erről gondolkoztam a héten, hogy ez egy ilyen prófétikus ének volt. Azt olvassuk, hogy onnantól kezdve Saul más szemmel nézett Dávidra, és kereste a lehetőséget, hogy őt elveszítse. Miért? Mondja a Saul ott, hogy nehogy már az legyen, hogy én megölök ezret az ellenségből, Dávid meg tízezeret! Ki ez a kis senkiházi? Én vagyok a király! Ez minden vezetőnek intő példa lehet, hogy ha jön valaki, aki ügyesebb, vagy jobb, vagy tehetségesebb, akkor nem elgáncsolni kell, nem kirúgni a lábát, hanem segíteni őt! Egy jó mester, egy jó tanító, egy jó tanár az iskolában nem bánja azt, hogyha a tanítványa idővel majd meghaladja őt. Jézus mondta azt magáról, hogy engem nem tudtok meghaladni. Nem lehet nagyobb tanítani a mesterénél, de egymást meg tudjuk haladni, és lehet nagyobbá nőni, mint az előző generáció. És igazából ez cél is lenne. Sőt, szándék és akarat, hogy a következő generáció, meg az azt követő még előrébb vigye, és tovább fejlessze azt, amit mi most kaptunk, továbbfejlesztünk és eljutunk vele valahova. Mert nehogy azt hidd, hogy itt leszel száz év múlva! Szerintem én se leszek már itt.

Erről jut eszembe, készülök egy tanításra, de szerintem majd november elsejére időzítem. Valami olyasmi címe lesz, hogy *A halál*. Persze nem ezt a címet fogom neki adni, de a keresztények egész másképpen kellene, hogy nézzenek erre a dologra. Nem halloweenes horror tanítás lesz ez, hanem megértés arról, hogy a keresztény embernek a fizikai értelemben vett halál nem vereséget jelent, hanem egy találkozást Istennel, és ennél jobb dolog az életben veled nem fog történni, mintsem, hogy meghalsz a testben. Mert nem kell félnünk ettől.

Vissza az irigységre. Az Ószövetségben ott van Izsák, ott van Saul, számtalan példa van még arra, nemzetek vagy törzsek irigykednek egymásra. Láttuk Jézus életében azt, hogy irigységből őt halálra küldték, a tanítványok szinte mindegyike mártírhálált halt, de a gyülekezetben ma mi van? Illetve az apostoli levelekben.

Van ebben egy igevers, amit milliószor hallottál már. Lehet, hogy nem gondolkoztunk ezen úgy, mint ahogy általában gondolkoznunk kellene az igeversekről, amikor elmélkedünk rajta és forgatjuk azt magunkban. Azaz nem néztük meg, hogy mi van előtte és mi van utána. Mert itt van a kettes versben az a sokat használt igevers, hogy mint ma született vagy most született csecsemők, az Ige tiszta, hamisítatlan teje után vágyakozzatok, hogy azon növekedjétek. Úgy van?

Ki az, aki nem hallotta még ezt az igeverset? Mindenki hallotta ezt, vágyakozva a tejre, vágyakozva az Ige hallására, hogy azon növekedjünk. De most figyelj, mi van előtte? Mert ez valamire a válasz.

1 Péter 2,1–5.

1. Levetén azért minden gonoszságot, minden álnokságot, képmutatást, irigykedést és minden rágalmozást,

2. Mint most született csecsemők, az Ige tiszta, hamisítatlan teje után vágyakoztatok, hogy azon növekedjétek;

3. Mivelhogy ízelletétek, hogy jószágos az Úr,

Kérdezheted, hogyan tudok megszabadulni az irigységtől? Nem akarok irigy lenni. A pásztor szembesített engem, nagyon kellemetlenül érzem magam itt, mert nekem prédikálsz ma egész végig! Alig tudom behúzni a nyakamat, hogy ne vedd észre, hogy nekem prédikálsz! Gondolhatod ezt magadban, de mégis hogyan, hogy a csudába szabaduljak meg ettől az érzéstől?

Ott kezdeném, hogy ha úgy gondolod, hogy ez egy érzés, márpedig egy érzés is, akkor tudnod kell, hogy az érzések miből fakadnak. Az érzések, a lelki értelemben vett érzések mindig a gondolataidból fakadnak. Ha megváltoztatod a gondolkozásmódodat, meg fognak változni az érzelmeid. Egyszerűen ennek ez a módja, ez az útja. Ha másképpen gondolkozol, másképpen fogsz érezni. Ha másképpen gondolkozol arról az emberről, akit annyira nem szívélsz, akit annyira nem tisztelsz, akit annyira nem szeretsz, de elkezded másképpen gondolkozni róla, akkor képes leszel vele szemben más érzelmeket táplálni.

Ha a gondolataid negatívak, fájdalmasak, pesszimisták és lekezelőek, akkor az érzelmeid is veled, vagy azzal az illetővel kapcsolatban ugyanilyenek lesznek, mert az érzelmeid a gondolataidat követik. Itt az Ige azt mondja, hogy vágyakoztatok, az élő Ige teje után vágyakoztatok. Előtte van egy pár dolog felsorolva: levetvén azért minden gonoszságot, minden álnokságot, képmutatást, irigykedést és minden rágalmozást, mint ma született csecsemő, az Ige tiszta, hamisítatlan teje után vágyakoztatok. Ki vágyakozik a tej után? A csecsemők. A felnőtt ember már nem tejet iszik reggeltől estig, hanem kemény eledelt eszik. Számomra ez azt mutatja, hogy aki irigykedik, akiben ezek a jellemvonások ott vannak, amik az 1. versben szerepelnek, még mindig csecsemők. Ha irigykedés van benned, és nem arról beszélek, hogy ez felszínre jön, mert amíg élsz, addig ezzel szembesülni fogsz, de ha folyamatos irigységben vagy, folyamatos képmutatásban, álnokságban, akkor neked még mindig a tej után kell vágyakoznod, mint egy csecsemőnek! Érett embernek ezzel ezen a szinten már nem kellene foglalkoznia. Érett embernek már meg kellett volna tanítani a másikat arra, hogy hogyan ne irigykedjen. Nagyon sokan vannak az éretlenség állapotában. Utána gyönyörű igeversekben mondja azt:

3. Mivelhogy ízelletétek, hogy jószágos az Úr.

Ez az első, amit az ember megtapasztal keresztényként, mikor újjászületik, hogy olyan jó az Úr hozzám! Annyira szeret engem! Olyan jó ez a békesség! Sehol a világban ezt nem kaptam meg. Olyan jó ez! Jó dolog, ha ezt megtapasztalja az ember csecsemőként, és jó dolog, ha megtapasztalja érett keresztényként is. De mit ír itt utána?

4. Járuljatok Őhozzá, mint élő kőhöz, aki az emberektől ugyan megvetett, de Istennél választott és becses,

5. Ti magatok is, mint élő kövek épüljétek fel szellemi házzá, szent papsággá, hogy szellemi áldozatokkal áldoztatok, amelyek kedvesek Istennek a Jézus Krisztus által.

Ez a csecsemők feladata, hogy beépüljenek a házba, mint élő kövek, hogy elfoglalják a helyüket, hogy felismerjék a szolgálataikat, elkezdjék tenni azt, amit tenniük kell. Ha egy kő egy teherhordó falba van beépítve, akkor az azért teherhordó fal, mert terheket cipel, viszi azt a terhet, ami fölötte van. Lehet-e rád építkezni? Lehet-e rád terheket tenni? Vagy még mindig az irigység a problémád? Vagy még mindig az a bajod, hogy a másíknak miért van olyan háza, neked meg miért nincs? A másíknak olyan jó illatú a parfümjé, hogy nekem meg csak ilyen olcsó pacsulim van. Az irigykedés, versengés ezt hozza ki az emberből, minden álnokság. Miért van ez? Egy-két, világban lévő pszichológus előadásába belehallgattam. Meg vannak a mai modern mentális trénerék, néhánynak meghallgattam a véleményét ezzel kapcsos-

latban, hogyan kezelik ezt a dolgot. Rengeteg válasz volt és rengeteg féligazság. Természetesen vannak olyan dolgok, amik részben helyesek és jók. Némelyik egyszerűen katasztrófa, borzalmas vélemény, meg hogy hogyan kell ezt az egészet kezelni. A Youtube-on meglepően sok van. Valaki úgy hívja, hogy ez egy népbetegség ma Magyarországon. De igazából látjuk, hogy ez nem a mai kor jellemzője, hanem ez így volt a szüleink, nagyszüleink, dédszüleink, ükszüleink idejében, a középkorban, az ókorban is már ez így volt. Sőt, nem sokkal már a teremtés után is. Amíg ez a Föld ebben a formában így fennáll, addig ez így is lesz és így is marad.

Hogyan tudok szabadulni tőle? Hogyan tudok nem irigykedni? Hogyan tudok örülni a másik sikerének? Mert igazából erről van szó. Mit jelent az irigység? A bibliai lexikonban azt olvassuk az irigységről, hogy a másik ember sikerének, tulajdonságának rosszakarató, szeretetlen kívánása. A Wikipédia szerint az irigység a más emberek anyagi javainak, lehetőségeinek, párkapcsolatának, műveltségének, sikerének, elismertségének összehasonlítása a sajátunkkal. Nagyon jó ez a megfogalmazás. Összehasonlítása a sajátunkkal. Amennyiben a sajátunkat kevesebbnek ítéljük a másikénál, belül szeretnénk az ő helyzetébe kerülni. Amennyiben ő több, én meg kevesebb vagyok, akkor én akarok több lenni.

Hogyan lehet ettől szabadulni? Mert valljuk be őszintén és nyíltan, hogy ezzel mindannyian szembesültünk. Ha még nem szembesültél ezzel sohasem, akkor még soha nem néztél őszintén tükörbe. Amikor azt mondtad volna, hogy én nem akarom ezt az érzelmet a másik felé, egyszerűen szabadulni akarok ettől! Hogyan lehet ettől szabadulni? Úgy gondolom, hogy a bibliai módja ennek nagyon egyszerű, erről már sokat beszéltem. Nem olyan bonyolult ezt végrehajtani. Egyszerűen le kell vened a figyelmed a másikról és arra kell összpontosítanod, hogy Isten veled mit akar tenni és mire hívott el. Annyira egyedi a te elhívásod! Annyira egyedi a te életed! Annyira egyedi a te személyes küldetésed Istentől, hogy nincsen ennek párja az egész világon. Ha azt nézed, hogy a másiknak mi je van, vagy mennyire halad előre, akkor nem arra figyelsz, hogy Isten veled és tőled mit akar, hanem arra, hogy a másik milyen jó, milyen áldott, milyen sikeres, milyen jól megy neki, és így a tiéd nem fog kibontakozni. Amit neked tenned kell az, hogy meghalld és meglásd, hogy Isten mit kér tőled, mire hívott el téged! Meg kell látnod azt, hogy neked személyesen Istentől milyen áldásaid vannak, ami csak a tiéd! Ami a tiéd, testvérem, amit Isten neked tervezett, neked szánt, amit a te életutadra vagy sorsodra odaadott neked, az olyannyira tiéd, hogy az soha nem lesz az enyém. Bármennyire is irigykednék rá, bármennyire is vágyakoznék utána, bármennyire is akarnám azt, soha nem lesz az enyém, mert az a tiéd, speciálisan rád szabva. De amikor arra nézel, hogy Isten téged mire hívott el, hogy neked mit adott, hogy te milyen áldott vagy, hogy milyen jó dolgod van Krisztusban, hogy milyen teljességet adott neked oda Őbenne, akkor nem fogsz irigykedni senki másra! Fel sem merül benned, hogy irigykedj a másikra. Az, ami nekem vagy a másiknak van, ugyanígy, mint egy csomag, mint egy áldás, mint egy teljesség Istentől, az meg soha nem lesz a tiéd. Ami a tiéd, soha nem lesz az enyém. Azzal kell foglalkoznod, ami a tiéd Istentől. Amikor erre figyelsz, ennek az irányába hozott döntéseket helyezed előtérbe, nem pedig nyafogsz a főnöködre, sajnálkozol a családod állapota miatt, panaszkodsz a gazdasági válság miatt, hanem nézel arra, amit az Ige mond. Van egy látásod arról, hogy ami a másiknak siker, az neked is lehetséges, sőt, még több is akár, ha nem fogsz irigykedni senkire. Azt fogod mondani, hogy örülök, hogy áldott vagy, én is el fogok oda jutni, és lehetséges, hogy még meg is foglak téged haladni! De nem vagyok hajlandó versengeni senkivel! Ahhoz, hogy ez meglegyen benned, egy erős jellem kell.

Ha már jellemépítés sorozatról beszélünk, amelynek a negyedik részét hallod ma, nem véletlenül beszélek erről. A jellemedben ki kell alakulnia, és szilárd horgonyt kell vetnie benned annak, hogy egyedi vagy Isten előtt. Senki nincs olyan, mint te. Ha csak a külsőségeket nézzük, sincs olyan senki, mint te. Se az ujjlenyomatod, se a retinád, sem a DNS-ed, senki nincs olyan a több milliárd ember között. Nem is volt és nem is lesz, mint te, ennyire egyedi vagy

Isten előtt. Az elhívásod, a küldetésed, a személyes életed, a személyes sikered ugyanígy egyedi Isten előtt. Ha te másokat nézel és másokra irigykedsz, másokat figyelsz, eljuthatsz oda, ahova eljutottak József testvérei. Eljuthatsz oda, hogy egy farizeussá válsz. Eljuthatsz oda, hogy folyamatosan negatív érzelmekben, önsajnálásban, puffogásban, gyomorgörcsben, és mindenféle rossz dolgokban érzed magad, mert a másiknak milyen jó, nekem meg miért nem. Miközben neked is megvan az, ami neki, sőt, még több is, meg jobb is, mert ez rád van szabva. Csak a tiéd, az soha senkié nem lesz. Ehhez képest vannak, akik irigykednek a saját gyerekeikre, van, aki irigykedik a szüleire, vagy a testvérére. Van, aki irigykedik más szolgálatra, más pásztorra, az énekesre, a zongoristára meg a kétkezi munkásra vagy az orvosra. Minek? Ha az lenne nekem, ami a másiknak van, nem lennék olyan áldott, mint hogy az van nekem, amiben nekem kell élnem Istentől, mert számomra az a legjobb, amit Isten nekem szánt. Erre rá kell ébredned, akkor nem fogod nézni mások vállalkozását! Nem fogod nézni mások férjét, feleségét, gyerekét, mások pénzét vagy a sikerét. Nem fog érdekelni, mert azt fogod mondani, hogy örülök annak, hogy ők áldottak, nem versengek velük, mert van nekem valami, ami csak az enyém Istentől, és ez az Ő szeretete, az Ő kegyelme, ami személyesen nekem szól!

Persze, Isten mindenkinek mondja személyesen, hogy szeretlek téged, de Ő nekem mondja azt, hogy én érted jöttem el, és ez az én számomra személyes. Ezt neked is meg kell tapasztalnod, meg kell élned, hogy személyesen érted jött el! Személyes megváltód Ő. Nem egy világ megváltója csupán, vagy a pogányság, vagy a zsidóság megváltója, Ő személyesen érted jött el. Ő az én megváltóm, az enyém, és nem önző módon kisajátítod magadnak, hogy csak az enyém, hanem személyessé válik. Ezért nem kell senki más áldását, a jólétét, a kegyelmét irigyelnem.

Amikor nincs meg ez a látás arról, hogy én is vethetek magot és én is arathatok százannyit, ahogy Izsák – a filiszteusokban ez nem volt meg, ahogy nem volt meg a látás Saulban Dávid felé, hogy azért itt vagyok már akárhány évesen, még évtizedeket lehetek a trónon, de egy jó utódot kellene magam után hagynom –, amikor nincs ez meg, akkor jön az irigység. Ez az utódlás elég komoly kérdés. Nagyon kevés a jó példa, sajnos.

Jézus jó példát hagyott. Amikor kiküldte a tanítványokat és ők ugyanazt tették, mint amit Jézus is tett, betegeket gyógyítottak, ördögöket űztek, megszabadították az embereket, Jézus nem irigykedett, és nem féltékenykedett rájuk. Nem mondta, hogy ez csak az én kiváltságom, inkább örülök, hogy ti is ezt csináljátok, barátaim vagytok, gyermekeim, de jó! Beszámoltatta őket, hogy mi volt, hogy volt. De jó! Semmilyen módon nem tudom elképzelni azt, hogy Jézus bármire is irigy lenne. Vannak dolgok, amiket nem tudott megtenni, de mi meg tudjuk tenni. És Ő nem irigykedik erre. Ő nem tudott élő egyenes adásban a világ másik részére prédikálni, ahogy mi ezt meg tudjuk tenni. Ő nem tudott egymillió embernek prédikálni egyszerre. Miközben vannak olyan összejövetelek a világon, ahol evangélisták hatalmas, több százézeres tömegek felé prédikálnak és szolgálnak. Jézus ezt nem tudta megtenni. Szerinted Jézus így van fenn a mennyben? Mozgolódik, forgolódik, mérgelődik, hogy ezt nekem kellett volna csinálni? Persze, hogy nem, ez fel sem merül benne.

Akkor még jön a csattanó. Jakab levél 3. fejezet. Ezzel zárom is. Tudjuk Jakabról, István beszélt erről nem is olyan régen, hogy Jézus féltestvére volt, nem volt a tizenkettő között, de Jézussal együtt nőtt fel gyerekkorában, és nagy megértése és kijelentése volt Istentől. Azt mondja itt az Ige:

Jakab 3,13–16.

13. Kicsoda bölcs és okos köztetek? Mutassa meg az ő jó életéből, hogy mindent bölcsességnek szelídségével tesz.

14. Ha pedig keserű irigység és viszálykodás van a ti szívetekben, ne dicsekedjete és ne hazudjatok az igazság ellen.

15. Ez nem az a bölcsesség, amely felülről jön, hanem földi, testi és ördögi.

16. Mert ahol irigység és viszálykodás van, ott zűrzavar és minden gonosz cselekedet is van.

Ahol irigység van, ott minden gonosz cselekedet is van. Ezt nem én mondom emberi tapasztalatból, Isten Igéje mondja, ha irigykedsz például arra, hogy miért én állok itt, miért nem te? Miért így beszélek, miért nem úgy? Hogy a másik miért tudja azt csinálni, te meg miért nem? Akkor az Ige azt mondja nekünk, hogy akkor veled bármi előfordulhat, testvérem, és nem jó dolgok a lelkedből. Ugyanezt felolvasom a Bővített fordítás szerint, ott is nagyon jól csengjenek ezek az Igék.

Jakab 3,13–16. Bővített fordítás

13. Ki közületek bölcs és értelmes? Hadd mutassa meg jó magaviseletével jó tetteit az igaz bölcsesség szelídségével és alázatosságával.

14. De ha keserű féltékenység és önző nagyravágás van a szívetekben, akkor ne legyetek arrogánsak, és ennek következtében ne szegüljetek ellen az igazságnak.

15. Ez a felszínes bölcsesség nem az, ami fönről jön le, hanem földi, világi, természetes testi, nem szellemi, sőt démoni.

16. Mert ahol féltékenység és önző nagyravágás létezik, ott rendezetlenség, zűrzavar, zavargás, nyugtalanság, lázadás és minden gonosz dolog és erkölcsileg lealacsonyító cselekedet van.

Úgy gondolom, érdemes lesz visszahallgatniet a pár Igét és elmélkedni rajta, hogy most akkor vesszük a fáradságot és ellenállunk ennek vagy nem. Ellen lehet állni, ez egy aktív ellenállás, egy aktív meló. Ez egy, időnként kemény dolog, de ha ezt megharcolod egyszer, kétszer, háromszor, és győzelmet veszel rajta újra és újra, utána könnyebb lesz, mert minden könnyebb már, ha gyakorlatot szereztél benne. Minden könnyebb lesz, de ezen át kell esned.

Nincs most idő arra, hogy saját személyes példámot elhozzam ezzel kapcsolatban, mert az is nagyon tanulságos. Nehogy azt gondoljátok, hogy bármely prédikátornak nem volt ezzel sohase gondja. Meg hogy esetleg mostanában nem üti fel a fejét semmilyen szinten. Persze most az ember ezt már másképpen kezeli ennyi év után, de sok év távlatában azt tudom mondani, hogy amit láttam, ami volt, ami történt a személyes példámból, ami nekem akkor kínkeserves volt, és, hogy de jó, hogy az megtörtént! De jó, hogy azt végigharcoltam mert azóta már sokkal könnyebb sok minden!

Olvassuk a 4. fejezetet tovább az 1-es verstől:

Jakab 4,1–3.

1. Honnét vannak háborúk és harcok közöttetek? Nem onnan-é a ti gerjedelmeitekből, amelyek a ti tagjaitokban vitézkednek?

Zárójelben egy mondatot engedjete meg nekem. Többször utaltam már arra, hogy lesz egy tanítás, majd valamikor odaérünk, ennek az lesz a címe, hogy *Miért vannak szakadások a gyülekezetekben?* Ez az egyik alapige ebben a témában.

2. Kívántok valamit, és nincs néktek: gyilkoltok és irigykedtek, és nem nyerhetitek meg; harcoltok és háborúskodtok; és nincs semmitek, mert nem kéritek.

Kívántok valamit, és nincs néktek. Kívánod a másikat, és nem kapod meg. Harcolsz érte, irigykedsz érte, kínlódsz érted, de nem kapod meg. Miért? Mert az nem a tiéd. A másik férje nem a tiéd, még a szemed is levedd róla! A másik felesége nem a tiéd, nem is lesz a tiéd soha, még a szemed is levedd róla! Ha eszedbe jut bármiféle olyan dolog, hogy kívánom én őt – benne volt egyébként a Tízparancsolatban, ne kívánd a másikat, állj a tükör elé, és nyugodtan adj egy nyaklevest magadnak! Mit képzelsz te? Én férjként csak a feleségemé vagyok, senki másé nem leszek. Ő meg csak az enyém, és a te feleséged, a te férjed a tiéd. Vigyázz rá, őrizzed! De ne legyen az benned, hogy de jó lenne, ha az lenne a férjem, vagy az lenne a feleségem! Mondom én ezt keresztény körben. Miközben egy-két keresztény ember elbukott ebben. Nem véletlenül beszélek erről. Olyan dolgokról, amikről nem kellene beszélni egyébként, de mégis beszélni kell.

3. Kértek, de nem kapjátok, mert nem jól kéritek, hogy gerjedelmeitekre költsétek azt.

Ugyanez a Bővített fordítás szerint így hangzik:

Jakab 4,1–3. Bővített fordítás

1. Mi vezet viszályokhoz (békétlenséghez és ellenségeskedéshez) és hogyan keletkeznek köztetek a konfliktusok (veszekedések és harcok)? Nem abból az érzéki vágyaitokból fakadnak-e, ü amelyek mindig a testetek tagjaiban hadakoznak?

Gyönyörűen leírja, kifejezi, megfogalmazza a valóságot, az igazságot. A hústest természete ez. Akarsz valamit, és nem kapod, harcolsz és küzdesz, és meg akarod szerezni, miközben semmi közöd hozzá, az nem a tiéd. Nézz arra, ami a te áldásod, az neked egyébként sokkal jobb, mint az a másik! Sokkal jobb. Miért akarnád a másikat?

2. Féltekenyek vagytok és vágytok (arra, ami másoknak van) és vágyaitok beteljesületlenek maradnak; (tehát) gyilkosokká lestek. (Gyűlölni annyi, mint gyilkolni, ami a szíveteket illeti) Égték az irigységtől és a haragtól, és nem vagytok képesek megszerezni (a kielégülést, az elégedettséget és a boldogságot, amit kerestek), ezért harcoltok és háborúztok. Nincs nektek, mert nem kérték.

3. (Vagy) kéritek (Istentől) azokat, és mégsem kapjátok meg, mert rossz szándékkal és gonosz indítékkal kérték. Az a szándékotok, hogy (amikor megkapjátok, amit akartok), érzéki örömekre költsétek azt.

Nagyon jó korrajzot mutat ez a korai gyülekezetről, de a mostaniról is. Ha felüti a fejét a háborúság, a lázadás, ha könnyökkel megyünk előre és nem érdekel a másik, az miből fakad? Abból, hogy nem kapod meg azt, amit akarsz. Nem kapod meg ezt a helyet, amit én most itt birtoklok és törtetsz érte és akarod. Testvérem, é mondok egy nagy igazságot. Nem azért állok én itt, mert én vagyok a legjobb, vagy én vagyok a legalkalmasabb, vagy én vagyok az, aki a legtekéletesebb erre a pozícióra. Azért, mert Isten ide helyezett, és pont. Ennyi! Ennyi, több, se kevesebb.

Nem kell olyan helyre vágyakoznunk, ahova Isten nem helyez oda! Mert ha esetleg odakerülsz valamilyen úton-módon, valamilyen csoda folytán, az téged tönkretesz. Azt a helyet keresd, arra vágyakozzál, ahova Isten akar elvinni. Amikor mi Őbenne bízunk, az előléptetés tőle jön, nem emberektől. Ezért, amikor nem léptetnek téged elő, úgy érzed, hogy mindenki ellened van, ne keseredjél el! Mert Isten képes előléptetni, ahogy Józsefet a börtönből kihozta. Reggel még hosszú szakállal, csapzottan, bűdösen volt a patkányok között, délutánra ő volt Egyiptom második embere, megborotválkozva, illatos ruhában és új cipőben. Isten képes így fölemelni egy napon belül, még huszonnégy óra se telt el. Csak Őbenne bízz, Őrá nézz!

József példája nagy igazságot vet fel, amikor azt írja róla Dávid a Zsoltároknak, hogy azt a látást, amit Isten adott neki azokban a bizonyos álmokban, azt ő nem engedte el. Isten neked is ad látást vagy adott már látást, és ragaszkodj ahhoz, fogd azt meg, azt a képet égesd bele a szívedbe, mint egy fotó, előtted lebegjen, hogy hova akar Ő téged elvinni! Ha nincs ilyen látásod, hogy hova akar téged elvinni öt-tíz év múlva, akkor kérjél tőle! De tőle halld meg, ne a saját vágyaidat vetítsd ki! Azt a látást, amit Ő ad neked, azt ragadd meg, és bármilyen körülményben vagy, azt mondd: arra nézek, arra tekintek, azt követem, mert ezt Isten mondta, és az az én utam, az az én célom! Amikor ez van benned, arra összpontosítasz, hogy Isten hova akar téged elvinni, akkor nem azt nézed, hogy a másinak mi van, vagy mi nincs.

Így lehet könnyedén megszabadulni az irigységtől. Összpontosíts! Ha olyan érzelmi beállítottságú ember vagy, akkor lesz egy kis küzdelmed, meg egy-két fájdalmaid a testben. Halleluja!

*A függőleges vonallal jelzett igeversek más fordításból származnak.

A felhasznált bibliai versek a King James kiadás számozását követik.